

1/2014

KOMPOSITIO

Suomen Säveltäjät ry:n jäsenlehti

Huhtikuu 2014

KOMPOSITIO 1/2014

Suomen Säveltäjät ry:n jäsenlehti

Julkaisija

Suomen Säveltäjät ry
 Urho Kekkosen Katu 2 C
 00100 Helsinki
 www.composers.fi
 Puh. 09 - 44 55 89

Päätoimittaja

Jari Eskola

Toimitussihteeri

Maisa Mikkonen

Suomen Säveltäjät ry:n johtokunta

Antti Auvinen (puheenjohtaja)
 Olli Virtaperko (varapuheenjohtaja)
 Markus Fagerudd
 Ilari Laakso
 Veli-Matti Puumala
 Johan Tallgren
 Riikka Talvitie

Taitto

Susanna Raunio
 susiraunio@gmail.com

Kansi

KUVA: SATU NORDMAN.

•

Sisällys

- 02 Pääkirjoitus
- 03 Suomen Säveltäjät ry:n vuosikokous
- 05 Varsovan syksy 2013
- 08 ISCM 2013
- 17 Lento!
- 21 Villa Vikanin residenssihaku
- 22 Pedagogista täydennyskoulutusta jäsenille
- 23 Madetoja-säätiön apurahat 2014
- 24 Onnittelemme
- 24 Pikku-uutiset
- 25 Kantaesityksiä
- 27 Call for scores ja workshopit

ISSN 1799-8433

ISSN 1799-8441 (pdf)

KOMPOSITIO – MIKSI?

Suomen geopoliittinen sijainti pursuaa paasikiviläisittäin tunnustettavia tosiasioita. Suomi on kokonaisuutena harvaan asuttu, syrjässä ja kaukana kaikesta. Suomessa on pitkä matka joka paikkaan. Suomeen on pitkä matka kaikkialta. Lähes aina, kun maassamme on tehty jotain tuleville sukupolvillemme poikkeuksellisen merkityksellistä, on käyty oman tutun alueemme ulkopuolella. Mukaan on tarttunut vaikutteita, ja vaikutteet ovat muokanneet ajatuksia siitä millainen toiminta on merkityksellistä.

Yleisellä tasolla säveltäjän on mahdollonta toimia ammatissaan ilman jonkinlaista vuorovaikutussuhdetta muihin alan toimijoihin. Maassamme asuvan säveltäjän on hyvin haasteellista harjoittaa ammattiaan pitkäkestoisesti ja määrätietoisesti ilman vuorovaikutussuhdetta myös oman alueensa ulkopuolelle. Vuorovaikutus tai oma alue voi olla hyvin monitasoinen ilmiö.

Suomen Säveltäjät ry:n yksi keskeinen tehtävä on pyrkiä toimimaan niin, että säveltäjänä työskentely on ylipäättään mahdollista Suomessa myös tulevaisuudessa. Yhdistys ajaa laajasti ymmärtäen suomalaisten säveltäjien etuja. Oman geopoliittisen kokonaisuutemme sisällä toimivien taidemusiikin säveltäjien etujen ajaminen ei voi kuitenkaan tarkoittaa esteettistä protektionismia tai aluekeskeisyyttä. On yhdistyksen etu tukea monipuolisten vuorovaikutussuhteiden säilymistä ja syntymistä. Mikä on yhdistyksen päämäärien kannalta merkityksellistä vuorovaikuttamista ja mitä tukeminen käytännössä tarkoittaa, jää jokaisen johtokunnan määriteltäväksi.

Säveltäjän on tärkeää olla aktiivinen, erityisesti sävellystyössään. Aktiivisuus voi tarkoittaa myös kiinnostusta ja reagoitua siihen mitä muualla tapahtuu. Joissain olosuhteissa voi olla perusteltua ja tärkeääkin, että säveltäjä eristyy tietyksi ajaksi ympäristöstä ja keskittyy suodattamaan esiin työpöydällä silloin tällöin välähtävää helmeä. Toisin sanoen työstää omia ajatuksiaan. Omia ajatuksia ei kuitenkaan synny tyhjiössä. Todelliset mielenkiintoiset *omat* ajatukset vaativat syntyäkseen tietoista altistumista dialogiseen vuorovaikutukseen muiden, osin erilaistenkin ajatustenkin kanssa.

Tässä Kompositiossa painopiste on maamme rajojen ulkopuolella. Lukuisista eri syistä on haasteellista olla henkilökohtaisesti läsnä aina siellä missä mielenkiintoinen musiikkitapahtuma tai merkitykselliset kulttuuripoliittiset turnajaiset tapahtuvat. Ei ole kuitenkaan tavattoman vaikeaa seurata muun maailman menoa. Ja vaikka jossain soineen musiikin tyhjentävä sanallistaminen onkin mahdollonta on hyvä olla tietoinen siitä mitä muualla tehdään.

Tämän julkaisun haasteellinen tehtävä on kertoa jäsenistölle mitä muualla, työhuoneen ulkopuolella, tapahtuu ja luoda valikoiduista tapahtumista ajatuksilla höystetty näkökulma. Tällä julkaisulla voidaan vaikuttaa jäsenistön tietoisuuteen ympäröivän maailman tapahtumista – mitä, missä ja kenen toimesta on tapahtunut, millaisia luonteita tapahtumilla on ollut. Joskus on jopa mielenkiintoista spekuloida mahdollisilla seuraamuksilla tai vaikutuksilla.

Riippumatta julkaisumuodosta, Kompositio madaltaa kynnystä ymmärtää, ei välttämättä kynnystä hyväksyä. Kompositio antaa aihetta ajatella.

Antti Auvinen

Maisa Mikkonen

SUOMEN SÄVELTÄJÄT RY:N 68. VUOSIKOKOUS

Suomen Säveltäjät ry kokoontui vuosikokoukseen Lallukan juhlasaliin lauantaina 15.3.2014 klo 16. Vajaan kolmen tunnin kokouksen jälkeen nautittiin illallinen.

Paikalla oli 53 äänioikeutettua jäsentä, yksi kannatusjäsen sekä toimiston henkilökunta. Yhdistyksen puheenjohtaja **TAPIO TUOMELA** avasi kokouksen ja toivotti kaikki tervetulleiksi tilaisuuteen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin **MIKKO HEINIÖ**. Kokouksessa käsiteltiin esityslistan mukaan vuosikertomus, tilinpäätös, jäsenmaksut, palkkiot, talousarvio ja toimintasuunnitelma. Tämän lisäksi tutustuttiin Teoston aatteelliseen strategiaan, uusiin toimitiloihin Kampin huipussa sekä kolmeen koulutushankkeeseen: säveltäjän pedagogiseen koulutukseen, elokuvamusiikkialan kurssiin sekä säveltäjän nettipresenssiin.

Kokouksessa suoritettiin puheenjohtajan vaali, varapuheenjohtajan vaali sekä johtokunnan jäsenten vaali. Erovuorossa olivat puheenjohtaja **Tapio Tuomela**, joka ei ollut enää käytettävissä puheenjohtajaksi, sekä jäsenet **VELI-MATTI PUUMALA** ja **OLLI VIRTAPERKO**, jotka olivat käytettävissä.

Yhdistyksen varapuheenjohtajaa **ANTTI AUVISTA** ehdotettiin puheenjohtajaksi. Hänelle ei asetettu vastaehdokasta, ja näin ollen hänet valittiin yksimielisesti yhdistyksen puheenjohtajaksi. Koska puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ovat erovuorossa vuorovuosittain, oli valittava varapuheenjohtaja Auvisen loppukaudeksi, eli vuodeksi. Varapuheenjohtajaksi ehdotettiin **JOHAN TALLGRENIA** ja **Olli Virtaperkoa**. Ehdokkaat esittäytyivät, minkä jälkeen suoritettiin suljettu lippuäänestys. Varapuheenjohtajaksi valittiin **Olli Virtaperko**.

Tämän seurauksena johtokuntaan oli valittava kaksi jäsentä. Jäseniksi ehdotettiin **ILARI LAAKSOA**, **Veli-Matti Puumalaa**, **VILLE RAASAKKAA** sekä **JUKKA RUOHOMÄKEÄ**. Suljetun lippuäänestyksen seurauksena johtokunnan jäseniksi valittiin **Ilari Laakso** ja **Veli-Matti Puumala**.

>>

Kolme puheenjohtajaa. KUVAT: MAARIT ANDERZEN JA JARI ESKOLA.

Tuore puheenjohtaja Antti Auvinen.

Tapio ja Jouko.

Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja.

Veli ja Seppo keskusteluun syventyneinä.

Teppo ja Markus löivät viisat päänsä yhteen.

Ääntenlaskun aikana esiteltiin ensimmäistä kertaa yhdistyksen kokouksessa oleva jäsen STEFAN BARTLING (liittynyt 2013).

Kokouksen päätteeksi Antti Auvinen piti puheen, jossa kiitettiin Mikko Heiniötä ja Tapio Tuomelaa, joista jälkimmäinen kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseneksi.

Kokouksen jälkeen jäsenet pääsivät seurustelemaan ja syömään illallista. Veli Kujala viihdytti pöytäseuruettaan korttitempuilla.

Yhdistys kiittää Tapio Tuomelaa puheenjohtajavuosista sekä lukuisista muista toimista, joissa hän on aktiivisesti ollut edistämässä säveltäjien asioita. •

Maisa Mikkonen

Johan Tallgren

HISTORIAN KOSKETUKSESTA

Viime vuoden Varsovan syksy-festivaalin englanninkielisen ohjelmakirjan sivunumerot loppuvat sivun 441 kohdalla. Totta, harvoin nykyään näin tukevaa esitettä tulee vastaan, puhumme vakuuttavasta ja informatiivisesta ohjelmakirjasta ilman mitään turhaa kuvitusta.

Maineikas viideskymmeneskuudes festivaali sisälsi vuonna 2013 kaikkiaan 19 konserttia, 4 lastentapahtumaa ja 18 oheistapahtumaa, jotka festivaalin johtaja TADEUSZ WIELECKI oli koonnut yhdeksänhenkisen ohjelmistotoimikunnan kanssa. Festivaalin teemana oli ”the new in context” tai ”uusi kontekstissa”. Korkealentoinen teema ei ehkä ollut erityisen yllättävä, jos otamme huomioon suuren ohjelmistotoimikunnan ja raskaan struktuurin tuomat strategis-diplomaattiset ohjelmointivelvoitteet.

Oli miten oli, teema sai laajemman kontekstin ja avasi itseään, kun otamme huomioon, että vuonna 2013 puolalaiseen sävellysteistyöhön liittyi paljon erityisiä velvoitteita. Puhumme vuodesta, jolloin WITOLD LUTOSŁAWSKIN syntymästä oli kulunut 100 vuotta, kuten myös vuodesta, jolloin juuri kuollut HENRYK GÓRECKI olisi täyttänyt 80 vuotta, ja jolloin vielä elossa oleva KRZYSZTOF PENDERECKI täytti 80 vuotta.

Syntymäpäiväkonserteista tulikin näin ollen tämän festivaalin eräänlainen selkäranka. Juhlakonsertti, jossa KRYSZTOF ZIMMERMAN soitti Lutosławskin pianokonserton, oli loppuunmyyty viimeistä paikkaa myöten, ja yleisö nousi odotetusti seisomaan ”attacca” konsertin viimeisen iskun jälkeen huutaen bravoota. Zimmermanin herkkyys on tunnettua, mikä huokui myös yleisöön, sillä harvoin saakaan kuunnella konserttia samanlaisessa hiirenhiljaisuudessa.

Pari päivää myöhemmin kuultavassa Pendereckin Luukas-passiossa oli sitä vastoin täysin erilainen yleisö pukukoodista puhumattakaan. Siinä missä Lutosławskin yleisö oli selvästi arvokasta taidevaikuttajaa, Pendereckillä on nuori ja utelias yleisö. Ehkä Varsovan poika-

kuoron jäsenet olivat osasyylisiä tähän. Olivatko he pyytäneet luokkatovereitaan Facebookin kautta tulemaan kuuntelemaan tätä harvoin esitettyä kulttiteosta?

Molempien konserttien ja teosten vastakkainasettelu oli muutenkin kiehtova asetelma. Lutosławskin pianokonsertto ja kolmas sinfonia, molemmat 1980-luvulta, tuntuvat tänään ajattomilta teoksilta. Pianokonsertto onkin eräänlaista musiikkihistorian COCO CHANELIA: parasta mahdollista laatua, joka ei vanhene, joka ei ole ähkysyvälistä, mutta ei myöskään pinnallista, ja jossa jokainen sauma tyylikkäästi paikallaan. Pendereckin Luukas-passio vuodelta 1966 taas on selvästi oman aikansa poliittinen teos, jossa silloisen Puolan

totalitaarinen johto, katolilainen kirkko ja puolalainen yhteiskunta, kohtaavat 1000 vuotta sen jälkeen, kun maasta tuli kristitty. Teosta kuunneltaessa on selvää, että säveltäjällä oli silloin muita kysymyksiä punnittavanaan kuin tykkäysten määrä Facebookissa, olihan teos myös tärkeä vedenjakaja säveltäjän omassa tuotannossa, ja sai paljon huomiota tunteita herättävänä teoksena.

Ehkä tämä onkin asia, joka usein nousee pinnalle kun jälkeinpäin miettii koettuja konsertteja kyseisellä festivaalilla (mutta myös eräitä muita festivaaleja kiertäneenä): eri sukupolvilla on ollut erilaisia poliittisia todellisuuksia, joissa voi löytää oman ilmauskielen säveltäjänä. Sävellysteknologia ja esteettiset positiot luovat yhden >>

Collegium Nobilium, Varsovan teatteriakatemia. KUVA: JOHAN TALLGREN.

”Eri sukupolvilla on ollut erilaisia poliittisia todellisuuksia, joissa voi löytää oman ilmaisukielen säveltäjänä.”

Suomalaista brändäystä. KUVA: JOHAN TALLGREN.

keskustelun tason, mutta tämän jälkeen teosten aiheet näyttävät hyvinkin erilaisilta eri sukupolville. Jokaisella kulttuurilla on tietysti omat Seitsemän veljestään ja MANNERHEIMINSA, joista puhutaan syvällä rintaaänellä, ja joita tulkitaan uudelleen. Tämän jälkeen mielenkiintoiseksi muodostuu se tämän päivän trivia, josta säveltäjät ammentavat ideoitaan. Pirteän esimerkin tästä antoi esimerkiksi nuoren latvialaisen ANDRIS DZENITIKSEN teos ”Latvian Cookbook” Ensemble Modernin toisessa konsertissa.

Ensemble Modern onkin tuottanut sarjan konsertteja viime vuosina, jossa nuoret ja lupaavat keski- ja itäeurooppalaiset säveltäjät ovat tehneet teoksia aina yhtä briljantisti soittavalle yhtyeelle. Aiheena myytit, kansat ja kansallisuus ovat yhtä ajankohtaisia kuin ennenkin, mutta kun kirjallisuudesta tuttu absurdismi ja ironia kohtaavat internet-aiakauden vauhdilla, huippuensemblen lopputulos on usein piristävä kokonai-

suus, oli sitten teoksen nimi ”Masín Gun: The Seven Rituals of Purging the Czech Lands from the Spirit of Communism” tai jotain lyhyempää. Tällä kertaa kyseessä oli FRANTISEK CHALOUPKAN teos.

Yksi festivaalin ehkä hienomista henkilökohtaisista kokemuksistani oli kuitenkin JOSÉ MARÍA SÁNCHEZ-VERDÚN laaja teos ”Libro de las estancias” joka esitettiin Soho Factory -taidetehtaalla. Sánchez-Verdú on jo kauan työskennellyt installaation ja teoksen välimaastossa monessa laajemmassa teoksessaan. Librossa on ”esilaulajana” kontratenori ja muezziini (MARCEL PÉRÈS), tämän lisäksi piano, kaksi kuoroa, ensemble ja elektroniikka, sekä kaksi kapellimestaria ja valosuunnittelu. Teos onkin eräänlainen hienovarainen resonanssien labyrinthi ja installaatio, jossa soittajat esiintyvät ympäri suurta tehdashallia. Yleisö kävelee ympäri salia seitsemänosaisessa mediataatiossa, jonka poeettinen sanasto on

saanut vaikutteita Espanjan Al Andalus -kaudelta. Sánchez-Verdú onkin säveltäjänä mielenkiintoinen, koska hän on samalla moderni arkkitehti ja poeettinen medievalisti. Ensemble Orkiestra Muzyki Nowej teki hienon esityksen teoksesta säveltäjän johdolla, jossa vanhat etäännytettyt laulut esiintyivät uudessa kontekstissa.

Varsovan syksyn kenties hienoin anti on sen avoin ja liberaali tunnelma, jossa ei pelätä viimeistä promillemuutosta viimeisimmässä mielipidemittauksessa – tai paksua kuvittamatonta ohjelmakirjaa. Joku ehkä puhuisi akateemisuuudesta, mutta sehän on lähemmin kuultuna juuri sitä avoimuutta, ehkä jopa rohkeutta. Toivotaan, että meilläkin festivaalit olisivat yhtä hyvässä kunnossa 56-vuotiaina. Toisaalta, saa uusikin vanhentua, kontekstilla tai ilman. •

Johan Tallgren

Olli Virtaperko

ISCM 2013: KOŠICE, BRATISLAVA & WIEN

Vuonna 2013 ISCM:n (*International Society for Contemporary Music*) jäsenkokous pidettiin vakiintuneen käytännön mukaisesti järjestön pääasiallisen vuotuisen aktivoitumisen hetken, nykymusiikkikatselmus World New Music Daysin yhteydessä. Slovakiassa ja Itävallan kesken jaettu kokonaisuus tarjosi tyyllisesti ja laadullisesti vaihtelevan kattauksen aikamme taidemusiikkia ja sen yhteydessä pidetty, yhdeksän päivän aikavälille venytetty jäsenkokous, ”General Assembly”, puolestaan perinpohjaisen mahdollisuuden istumisen jalon taidon harjoittelun.

Suomesta festivaalille valittuja säveltäjiä, JUKKA TIENSUUTA ja TAPIO NEVANLINNAA, ei kokouksissa luuhaaminen kiinnostanut. Musiikkinsa esitysten perässä tuskin koskaan reissaavaa Jukkaa ei ylipäänsä festivaalilla nähty, ja Tapio puolestaan kustansi matkansa itse vältyäkseen niin kokousistumisen kuin -raportoinninkin ikeestä. Tämä henkilö-

kohtaisesti ymmärrettävä ja yhdistyksen kannalta neutraali ratkaisu johti siihen, että normaalisti kokousedustajina toimineiden säveltäjien lentolippujen sijaan lennot ostettiin minulle ja MARKKU KLAMILLE. Me istuimme nuorempine pakaroinemme niin kokoukset kuin konsertitkin – minä Košicessa ja Bratislavassa, Markku Wienissä.

General Assemblyn sykähdyttävän tapahtuma oli ISCM:n puheenjohtajan vaihtuminen. Yhdistyksen pidetty ja pitkäaikainen puheenjohtaja, australialainen JOHN DAVIS vetäytyi järjestön johdosta omistautuakseen työnsä Australian musiikin tiedotuskeskuksen AMC:n johdossa tilanteessa, jossa ACM on kohtaamassa monissa muissa maissa jo toteutuneen tapahtumakehityksen: resursseja ollaan niukentamassa ja toiminnan painopistettä halutaan siirtää taidemusiikista populaarimusiikkiin. Davisin tilalle ISCM:n johtoon valittiin yksimielisesti varapuheenjohtajana toiminut PETER SWINNEN, säveltäjä ja Brysselin kuninkaallisen konservatorion johtaja. Swinnenin paikalle varapuheen-

johtajaksi nousi hallituksen ulkopuolelta ehdokkaaksi nostettu Gaudeamus Music Weekin johtaja HENK HEUVELMANS. Hallituksen muiden jäsenen ollessa Kroatian NINA CALOPEK, Viron RIIN EENSALU ja Turkin ALPER MARAL voidaan todeta ISCM:n olevan edelleen varsin Eurooppa-keskeinen organisaatio.

Sananen ISCM:stä ja sen nykytilasta

Niin kauan kun ISCM on ollut olemassa – vuodesta 1922 – on kokouksissa ja käytäväkeskusteluissa raportoitu käydyn vaihtelevan kiivasta keskustelua yhdistyksen toimintatavoista ja kehittämisestä sekä väitelyä niin taloudellisista, filosofisista kuin esteettisistäkin kysymyksistä. Kokemukseni niiltä kolmelta vuodelta, jona olen toiminut Suomen sektorin ”presidenttinä” (ah, mikä naurettavan pompöösi ilmaisu) tukevat edeltäjäni kertomuksia: erilaista pikku nurinaa ja kyräilyä on havaittavissa maantieteellisten, kulttuuristen ja kielellisten ryhmitymien välillä. Maailmanlaajuisena järjestönä ISCM:n toiminnalle voisi hakea vertailukohdan YK:sta: erilaiset intressit,

Riin Eensalu.

resurssit, kulttuurit ja yleiset toimintatavat ovat lähtökohtaisesti jatkuvassa pienessä keskinäisessä hankauksessa.

ISCM:n on pitkän ja kunniakkaan historian omaava yhdistys, mikä voidaan nähdä niin vahvuutena kuin heikkuutenakin. Yhdistys toimii luontevana sateenvarjona aikamme taidemusiikin moninaisille ilmentymille ja tarjoaa aidon maailmanlaajuisen foorumin alan toimijoiden ajatusten vaihdolle. Yhdistyksen hallinnolliset ja toiminnalliset käytännöt ovat vakiintuneita ja taloudellisesti yhdistyksen tila on vakaa, joskin kaukana loistokkaasta. Toisaalta yhdistyksen kokouskulttuuri on kankeaa – mammuttimaisten General Assemblyjen läpivieminen on iso ponnistus niin järjestäjiltä kuin kokouksittajiltakin. Jäsenistön taloudellisen ja kulttuurisen diversiteetin kääntöpuolelana on, että jotkut jäsenmaat kykenevät hyödyntämään ISCM:n tarjoamia yleisiä mahdollisuuksia paremmin kuin toiset. Euroopan keskeinen rooli on korostunut sekä ISCM:n hallinnossa että käytännön toiminnassa kokouksien ja World New Music Days -tapahtumien järjestäjänä. Myös kaikille sama vuotuinen jäsenmaksu (n. 800 €) näyttäytyy varsin eri valossa vaikkapa ruotsalaisten

tai meksikolaisten lasien läpi katsottuna. Meillä tämä asia on tiedostettu, ja Suomen sektio (eli Suomen Säveltäjät ry) onkin vuosien ajan maksanut pientä (max. 200 €) vapaaehtoista lisäavustusta köyhimpien jäsenten taloudellisen taakan helpottamiseksi. Opin kuitenkin Bratislavassa, että Suomen lisäksi viime vuonna ainoastaan Australia on osallistunut näihin yhteisiin maailmanparannuksellisiin hyväntekeväisyystalkoisiin. Vähäosaisempia veljiämme ja sisariamme kohtaan osoitettu solidaarisuus ei näytä olevan nykyään erityisen kovassa huudossa.

Iso jatkuva käytännön ongelma ISCM:lle on se, että sillä ei järjestönä ole taloudellisia resursseja vuosikokouksien yhteydessä pidettävien World New Music Daysien rahoittamiseen itse. Yhdistyksen talous lepää täysin jäsenmaksujen varassa, eikä mitään sen kummempaa ”ulkopuolista rahoituslähdettä” ole olemassa. WNMD:n kaltaisen festivaalin järjestämiseksi ISCM:n tulojen – eli suomeksi jäsenmaksujen – pitäisi olla ainakin viisinkertaiset nykyiseen verrattuna, mikä on lähtökohtaisesti mahdoton ajatus.

Järjestö on ulkoistanut festivaalien järjestämisen ongelman pragmaattisesti: ISCM-kokouksen järjestävä maa maksaa säveltäjien ja kokousedustajien lentolippuja lukuunottamatta kaikki viulut ja hankkii esitysfoorumin festivaalille valituille kappaleille (minimissään 1 per jäsenmaksunsa maksanut jäsenryhmittymä eli sektio). Käytännössä WNMD totutetaan ”loisimalla” järjestäjämäärään jo olemassa olevien festivaalien kyljessä: ISCM:n kustakin jäsenmaasta valitut kappaleet ripotellaan pitkin eri festivaaleilla tapahtuvia yksittäisiä konsertteja, joiden sisältö määrittyy ISCM:n intressien sijaan ensisijaisesti isäntäfestivaalin teeman ja painopisteiden mukaan. Mainitakoon sivuhuomiona, että mitään ylärajaa ISCM:n alustana toimivien tapahtumien lukumäärälle ei käytännössä ole, esimerkiksi toissa vuonna Belgiassa yksittäisiä tapahtumanjärjestäjiä oli kuudessa eri kaupungissa. ISCM:n osallistujia roudattiinkin bussilla kapungista kaupunkiin, hotellista hotelliin. Loisella ei kuitenkaan ole varaa valittaa isäntänsä armonpaloista – tämä on se tapa, jolla New World Music Dayseja voidaan ylipäänsä järjestää. Niin kauan >>

Presidentti Junassa.

kun parempiakaan käytännön vaihtoehtoja ei ole, voidaan todeta urheilusta lainatulla retoriikalla: näillä mennään.

Nykymuotoisen ISCM:n ongelmaksi voi pitkällä aikavälillä muodostua uusien, maksukykyisten ja halukkaiden järjestätahojen löytyminen. Merkkejä tästä on jo ilmassa – suoranaista tunkua ISCM:n ja WNMD:n järjestäjäksi ei ole, mikä ei yllätä. Järjestäjän velvotteet ovat mittavat, palkinto spekulatiivinen. Kepin ja porkkanan maailmassa dominoi tällä hetkellä keppi. Esimerkiksi kaikkien kokousosallistujien edustajien majoittaminen 4–5 tähden hotelleihin jopa kahden viikon ajaksi on vaatimus, joka on lähentelee kohtuuttomuutta. Ylipäänsä majoitusvelvotteen säilyttäminen järjestäjän harteille ei heijastele nykymaailman käytäntöjä, kuten ei myöskään pariin viikkoon venytetty tapahtuma itsessäänkään. Jos majoituk-

sesta maksaminen sysättäisiin majoittujien itsensä harteille, – kuten oikeus ja kohtuus olisi – loppuisivat luksushotelleihin majoittumiset tykkänään ja nykyinen keinotekoisien venytetty ja tälaisenaan aikaa ja voimavaroja haaskaava velto kokoustaminen kiinteytyisi kummasti. Vapautuneet voimavarat voitaisiin keskittää tapahtuman ytimekkäämmäksi tekemiseen, ja tämä kompaktimpi kokonaisuus mielestäni pikemminkin nostaisi kuin laskisi ISCM:n yleistä profilia. On kiinnostavaa nähdä, kuinka pitkään ISCM:ssä halutaan pitää kiinni parin viikon mittaiseksi venytetystä kokous- ja festivaalirupeamista. Oma veikkaukseni on, että viimeistään vuosikymmenen loppupuolella tähän asiaan tullaan tekemään tarkistuksia ja tapahtuman kokonaisuus tulee tiivistymään. Ainakin ns. käytäväkeskusteluissa tämä kysymys on toistuvasti noussut esille.

Košice, eräänlainen kulttuuripääkaupunki

Hieman Turkua isompi Košice on Slovakian toiseksi suurin kaupunki. Vuonna 2013 Košicella oli kunnia toimia yhtenä vuoden 2013 Euroopan kulttuuripääkaupungeista – ansioista, jotka siellä viettämäni neljän päivän aikana eivät koskaan itselleni valjenneet. Lukemattomien muiden Keski-Euroopan kaupunkien tapaan Košice koostuu historiallisesta keskustasta ja sen ympärille muotoutuneesta rumasta, hahmottomasta ja historiattomasta betonihelvetistä. Mikään kaupungissa ei viitannut poikkeuksellisiin kulttuurisiin hyveisiin, ja paikallisten kanssa käymieni keskustelujen pohjalta rakentui lähinnä kuva poliittisista kähminnöistä ja lehmänkaupoista, koskaan valmistumattomista kulttuurirakennuksista ja haaskatusta rahasta – keskustelun sävy toi etäisesti mieleeni taannoisen Turun kulttuuripääkaupun-

Uimahalli-konserttisali.

kivuoden ympärillä käydyn jälkipyykin selvittelyn.

Yhtä kaikki, kulttuuripääkaupunkiuuden – ja vain ja ainoastaan sen takia – Košicella oli kaupunkina sekä resursseja että halua sitoutua osaltaan WNMD:n kaltaisen tapahtuman järjestelyyn. Maailmassa, jossa tärkeintä on että asiat näyttävät ulospäin hyvältä, on lohdullista huomata, että nykymusiikkiin satsaaminen voidaan vielä kelpuuttaa ”ulospäin hyvältä näyttävien” asioiden joukkoon.

Tapahtuma siis näytti hyvältä, mutta siitä, kuulostiko se myös hyvältä voidaan olla monta mieltä. Košicen osuutta vaivasi kaksi ongelmaa: musiikin kuunteluun huonosti soveltuvat konserttitilat ja ei-aivan-ykkösluokan esittäjät. Konserteista kolme pidettiin Košicen kulttuurikeskuksen liki kaiuttomassa black boxissa, ja vahvistamattomien akustisten instrumenttien ja kaiuttomuuden yhtälön toimivuutta ei tarvinne erikseen eritellä. Kolmen konsertin kokonaisuuden annista mieleeni jäi myönteisimpänä japanilaisen CHEIKO DOIN kolmelle pikkololle säveltämä *Splicing*. Pikkolon matalin rekisteri soi säveltäjän käsittelyssä kekseliäästi ja kauniisti, ja kulttuurikeskuksen kaiuton akustiikka kohteli kuulijan korvia armaasti niissä kohdissa, joissa päästiin pikkolon tosiolemuksen ytimen ääreen – kuuntelemaan sietämätöntä korviariipivää tikarimaista diskanttipiipinää hyvin anteliaan dynamiikan vallitessa..

Kulttuurikeskuksen epäsovivuutta musiikin esittämiseksi kompensoi Taidehalliksi muutettu entinen uimahalli, joka oli sekä soinnillisesti että arkkitehtonisesti loppujen lopuksi varsin onnistunut tila. Veni Academy -yhtyeen nuorista ja innokkaista – joskaan ei vielä erityisen mestarillisista – muusikoista koostunut soittajisto tuotti asianmukaista melua LOUIS ANDRIESSENIN aina yhtä mieltälämmittävissä *Workers Unionissa*. Myöhemmin soolopianokonsertissa samassa tilassa showmies DAAN VANDEWALLE puolestaan koetteli kuulijoiden hermoja niin JOHN CAGEN tylsän ja mitättömän *Two Pieces* -kappaleen

kuin BEAT FURRERIN 24-minuuttisen, ”ultravirtuoosisen” *Phasman* soittamisella. Furrerin teos oli todennäköisesti festivaalin Slovakian osuuden vihatuin teos. Brittein saarten, Yhdysvaltojen ja Kanadan säveltäjät suorastaan kihisivät raivosta joutuessaan altistumaan puolen yön pintaan möhkälemäiselle läjälle henkilökohtaiselle epämukavuusalueelle tunkeutuvaa keski-eurooppalaista modernismia. WNMD:n Slovakian osuuden kappalevalintojen kokonaisestetiikassa eurooppalainen modernismi ei sinänsä kylläkään ollut erityisen korostunut – toista oli ilmeisesti myöhemmin tapahtuman siirtyessä Wieniin, jonka järjestäjien ohjelmapolitiikka johti muun muassa yhdysvaltalaisen kriitikon ja säveltäjä KYLE GANNIN esittämään kitkerään hyökkäykseen festivaalin ”yksiulotteisuutta ja homogeneisuutta” vastaan (www.artsjournal.com, 16.11.2013, *The World Turned Upside Down*). Kirjoituksen kaiutkantautuivat myös Suomeen, jossa säveltäjät MATTHEW WHITTALL ja JARKKO HARTIKAINEN kävivät sosiaalisessa mediassa asian tiimoilta intensiivisen ja innoittuneen pikku sananvaihdon.

Junamatka Košicesta Bratislavaan

Slovakian itäkulmassa sijaitsevasta Košicesta ei ole montakaan sataa kilometriä maan läntisimpään kolkkaan, pääkaupunki Bratislavaan, mutta maan halkova Tatra-vuoristo tekee matkasta mutkittelevan ja pitkäkestoisen. Pääosin Slovakian alueille sijoittuva *Pikku-Alpeiksi* kutsuttu vuorialue ei ole aivan mitätön, alueen korkein huippu löytyy 2 655 metrin korkeuteen kohoavasta *Gerlachovsky stitín* massiivista ja vuoriston 19 korkeinta huippua ylittävät korkeudeltaan kaikki Pohjoismaiden korkeimman huipun, Norjan Jotunheimin vuoristoalueen *Galdhøpiggenin*.

”Tapahtuma siis näytti hyvältä, mutta siitä, kuulostiko se myös hyvältä voidaan olla monta mieltä. Košicen osuutta vaivasi kaksi ongelmaa: musiikin kuunteluun huonosti soveltuvat konserttitilat ja ei-aivan-ykkösluokan esittäjät.”

Junamatka Tatra-vuoristoa halkovan laakson läpi tarjosi huikaisevat maisemat, ja viisituntisen matkan päätteeksi olin myyty Slovakian luonnon kauneuden ja jylhyden edessä. Silmämääräinen arviointi osoitti Slovakiassa olevan paljon luonnontilaista metsää ja monimuotoista koskematonta ylänkö- ja vuoristoaluetta. Myöhemmin Bratislavasta hankkimani Slovakian kansallispuistot esittelevä englanninkielinen kirja *Natural Heritage of Slovakia – National Parks* varmesoi arvion. Slovakiassa kansallispuistojen suhteellinen osuus maan pinta-alasta on moninkertainen Suomeen verrattuna, ja mikäli kirjan väittämä pitää paikkansa, on Slovakia 36% metsäpinta-alallaan Ruotsin ja Itävallan jälkeen Euroopan metsäisin valtio. Suomalaiseen sielumaisemaan hyvin sopiva maa, siis.

Bratislava Jos Košicen osuutta leimasi-kin tietty provinsiaalisuus ja kotikutoisuus, oli Bratislava toista maata. Siellä ISCM:n säveltäjien kappaleet oli siroteltu samanaikaisen Melos-Ethos-festivaalin ohjelman joukkoon. Pian Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen vuonna 1991 perustettu Melos-Ethos ilmensi alkuvuosinaan itä-eurooppalaista laajempaa pyrkimystä ottaa etäisyyttä itäblokin ummehtuneeseen kulttuuriseen ilmapiiriin. Melos-Ethosin tapauksessa se tarkoitti keskittymistä ”eurooppalaiseen avant-gardeen”. Vuosien saatossa Melos-Ethos tuntuu painotuksissaan liikkuneen etäämmäksi avant-garden ytimestä – mitä se sitten ikinä tarkoittaakaan, mutta festivaalin ohjelmallinen profiili oli yhtä kaikki varsin yleiseurooppalainen.

Nykyään niin kovin muodikasta ”pöhinää” ISCM:n Bratislavan osuudelle toi kaupungissa samaan aikaan järjestetty IAMIC:in (*International Association of Music Information Centres*) vuotuinen tapaaminen. Suomalaisittain >>

Yllä: Tatra-vuoret. Alla: Camilla ja Kaija.

”Junamatka Tatra-vuoristoa halkovan laakson läpi tarjosi huikaisevat maisemat, ja viisituntisen matkan päätteeksi olin myyty Slovakian luonnon kauneuden ja jylhyyden edessä. Silmämääräinen arviointi osoitti Slovakiassa olevan paljon luonnotilaista metsää ja monimuotoista koskematonta ylänkö- ja vuoristoaluetta.”

näkyvyyttä lisäsi festivaalin säveltäjävieras KAIJA SAARIAHO, joka kappaleidensa kuuntelun lisäksi joutui tapahtumassa myös esiintymään julkisesti niin puhujana kuin haastateltavana. Jälkimmäinen toteutui Fimicin entisen toiminnanjohtaja PEKKA HAKON tunnin mittaisessa haastattelu/keskustelu-suudessa, jossa Kaijan uraan luotiin katava ja kiinnostava kokonaiskatsaus, ja valoitettiin sitä, kuinka niin Saariahon, LINDBERGIN kuin RAUTAVARANKIN asemaa nykymusiikin maailmassa kyettiin 90-luvulla vahvistamaan pitkäjänteisen, kärsivällisen ja oikein kohdennetun uutтерan promootiotyön avulla. Suomalaisesta säveltäjänäkökulmasta tilaisuus tarjosi muistuman aikaan, jolloin suomalaisen musiikin tiedotuskeskustoiminnan keskiössä oli suomalainen taidemusiikki. Tapahtuma jäi ikävä kyllä menneisyyden tapahtumia kertaavaksi historiikiksi, johon ääniä suomalaisen taidemusiikin vientiponnisteluiden nykytilasta ei kantautunut. Fimicin tehtäviä jatkavan Music Finlandin voi-

mavarat oli nimittäin IAMICin aikaan kohdennettu toisaalle, eikä sieltä ollut lähetetty tapahtumaan edustusta.

Suomalaisittain ISCM:n kohokohta oli Slovakian Filharmonisen Orkesterin konsertti, jonka ohjelmisto koostui kahden maan säveltäjien musiikista – Slovakian ja Suomen. ISCM:n toinen suomalaisteos, Jukka Tiensuun Vie sai ZSOLT NAGYN johtamalta orkesterilta kohtalaisen tulkinnan. Melos-Ethos -festivaalin omaan ohjelmasuunnitteluun kuului Saariahon huilukonsertto *Aile du songe*, joka CAMILLA HOITENGAN solistoimana nousi konsertin huippukohdaksi. Slovakian kipeä lähimenneisyys osana totalitaristista valtioliittymää oli havainnollisesti läsnä illan toisessa slovakialaisteoksessa, vuonna 1930 syntyneen ROMAN BERGERIN orkesteriteoksessa *Transformations. Four Pieces for Large Orchestra*. Vuonna 1968 sävelletty eurooppalaisen modernismin ilmaisullisia keinoaroja hyödyntänyt teos jäi edelleen elossa olevan säveltäjänsä

”Melos-Ethos -festivaalin omaan ohjelmasuunnitteluun kuului Saariahon huilukonsertto Aile du songe, joka Camilla Hoitengan solistoimana nousi konsertin huippukohdaksi.”

viimeiseksi teokseksi. Bergerin yleisöä kosiskelematon sävelkieli ei aikanaan Slovakian säveltäjäjärjestöä miellyttänyt, ja poliittisesti epäsuotavalla tavalla aktivoitunut säveltäjä erotettiin järjestöstä vuonna 1972. Tuo päätös lopetti kertaheitolla Bergerin kaikki ammatillisen toiminnan mahdollisuudet Slovakiassa. Aika ei ollut kohdellut Bergerin 45 vuoden takaista orkesteriteosta erityisen armeliaasti, mutta sen esittäminen vuoden 2013 Melos-Ethos-festivaalilla oli yhtä kaikki hieno ele.

”Festivaalilla kuultiin paljon slovakialaista uutta musiikkia, ja sen merkille pantava puoli oli itseni yllättänyt rikas tyylillinen monimuotoisuus. Yhtenäiskulttuurin aika näkyy Slovakiassakin olevan ohi, mitä voi pitää yksinomaan hyvänä asiana.”

Ivan S.

Muista konserteista voi mainita 17-henkisen Melos- Ethos Ensemblen konsertin palatsimaisen Slovakian Filharmonian konserttitalon pienessä salissa. Se esitteli maan johtavan nykymusiikkiyhtyeen, jonka soitton kvaliteetteja ei edes yhtyttyä johtanut flegmaattinen kapellimestari DANIEL GAZON onnistunut täysin tuhoamaan. Konsertissa kuultiin yksi kelvollinen sävelteos, yhdysvaltalaisen vuonna 1983 syntyneen ERIC NATHANIN energinen ja orkestraalinen Paestum. Myöhemmin samana iltana Kansallisteatterissa kantaesityksensä saanut LUBICA CEKOVSKAN (s. 1975) kokoillan oopperaa *Dorian Gray* ei ikävä kyllä voi kuvata yhtä kauniin arvottavin termein. Ohjauksellisesti ja draamallisesti käsittämättömän kökkö tuotanto jäi osaltani yhteen näytökseen ja vaihtui illanviettoon Kanadan Vancouverin Music on Mainin taiteellisen johtajan DAVID PAYN ja festivaalin työntekijöiden PETRAN ja MICHAELAN kanssa nuorten yliopisto-opiskelijoiden suosikkijuottolassa *Drink in Gallery Andy*. Päätös oli onnistunut ja ilta pitkä, kosteahko ja hauska.

Lopuksi ISCM:n Slovakian osuus oli esittämästäni kriittisistä huomioista huolimatta kokonaisuutena myönteinen kokemus. Säveltäjä IVAN SILLERIN ja Slovakian musiikin tiedotuskeskuksen IRENA LANYIOVAN nuorekkaalla mutta antaumuksellisella kädellä luotsaama tapahtuma oli hallittu ja hyvin toteutettu. Järjestelyt toimivat moitteettomasti ja festivaalin henkilökunta ansaitsee varauksettoman kiitoksen. Tapahtumassa vallitsi alusta loppuun hyvä henki.

Slovakian nykymusiikkielämä näyttäytyi kokemani perusteella innokkaahkona ja tuoreena, mutta ei vielä erityisen kokeneena. Nykymusiikkikonsertit asettivat Slovakian ilmeisen vanhoillisen ohjelmapolitiikan orkestereille varsin kovan haasteen, mutta keski-iältään muusikkouden kultaisiin vuosiin kallellaan päin olevat soittajat tekivät silti työnsä kelvollisella asenteella, välttävin lopputuloksin. Festivaalilla kuultiin paljon slovakialaista uutta musiikkia, ja sen merkille pantava puoli oli itseni yllättänyt rikas tyylillinen monimuotoisuus. Yhtenäiskulttuurin aika näkyy Slovakiassakin olevan ohi, mitä voi pitää yksinomaan hyvänä asiana.

Nykymusiikin esillä olo tuntuu Slovakiassa tukeutuvan lähinnä nuoren sukupolven muusikoiden ja heidän muodostamiensa yhtyeiden intohimoisesta kutsumustyöstä. Tuon työn hedelmät tulevat varmasti aikanaan rikastuttamaan ja modernisoimaan maan vielä nykyään kokonaisuudessaan varsin vanhoilliselta tuntuvaa musiikkielämää. Sikäli slovakialaisen nykymusiikin tulevaisuus vaikuttaa silmissäni varovaisen toiveikkaalta. •

Olli Virtaperko

Markku Klami

ISCM 2013: WIEN

TERVEISIÄ ”WIENIN KONGRESSISTA”!

Ollin kirjoituksesta saatiin jo katava katsaus ISCM’n nykytilasta, ja itse olisinkin ensimmäistä kertaa mukana olleena väärä henkilö antamaan mitään tarkkaa yleiskuvausta järjestöstä ja festivaalista. Kaiken kaikkiaan Wienissä viettämäni neljä päivää kuluivat tutustuessa moniin uusiin tuttavuuksiin ja ISCM’ään kokonaisuutena, lukuisia konsertteja ja myöhäisen illan ja yön aktiviteetteja unohtamatta. Itävallan osuus konserteista oli osa Wien Modern -festivaalia, jonka ohjelma oli perinteisempää nykkäriosastoa verrattuna siihen tarjontaan mitä Olli kuvaili Slovakiassa kohdanneensa. Erot Wien Modernin ohjelmapolitiikkaa ja suomalaisesta näkökulmasta vaikkapa Musica Nova Helsingin ja Musiikin Ajan vastaaviin verraten olivat häviävän pienet ja sikäli edessä oli melko yllätyksetön, vaikkakin enimmäkseen laadukas tarjonta. Festivaali ja kokoukset olivat päässeet jo hyvin käyntiin Slovakian viikon aikana, ja loppujenlopuksi kokousasiat oli Wieniin tullessa jo loppusuoralla – päävastuu kokouksissa istumisesta ja varsinkin päätöstenteossa jäikin Ollin harteille tämän kerran osalta.

Päästyäni puoliltpäivän maanantaina 11. marraskuuta sijainniltaan loistavalle hotellille – Hotel am Konzerthaus, korkeintaan parisataa metriä Konzerthaus Wienistä, jossa kuultiin monia festivaalin konserteista – oli päiväni jo pitkällä. Ylellisen ja mukavan huoneen iso sänky, yhdistettynä Helsingistä klo 6.30 lähteneeseen lentooni (unohtamatta aamuherätystä klo 4) joka oli mukavasti höystetty vaihdolla Münchenissä aiheuttivat akuutin päiväkooman jota päätin lääkittää romahtamalla tuohon äärimmäisen mukavaan sänkyyn muutaman tunnin päivänunille. Jälleen yksi muistutus siitä että aamulennot tulisi kieltää lailla. Tässä maailmassa on vielä paljon parannettavaa.

Maanantain päivänunien johdosta itseltäni jäi väliin kulttuuriministeriön

vastaanotto ja iltapäivän ensimmäinen konsertti. Näistä tosin en ollut edes tietoinen, koska muuten hienosti järjestelyjensä puolesta toimineen festivaalin henkilökunnalla oli käynyt pieni moka ja Wienin osuuden ohjelmaa, festivaalipassia ym. tarpeellista tilpehööriä ei ollutkaan toimitettu hotellihuoneeseen. Näiden materiaalien saamista sainkin odotella useammista pyynnöistä huolimatta loppujen lopuksi keskiviikkoon asti, mutta eipä se paljon menoa haitannut. Olin kuullut ENSEMBLE RECONSIL’N konsertin olevan konserttitalolla klo 19.30 joten raahustin paikalle ja lyöttäydyin siellä muutaman tutun naaman seuraan, joiden kanssa olin puolittaisessa horroksessa hotellin respassa vaihtanut muutaman sanan aiemmin päivällä.

ROLAND FREISITZER’N johdolla kamariorkesterina ja myös pienempinä kokoonpanoina esiintyneen Ensemble Reconsil’N keikka konserttitalon puitteiltaan kulahtaneen oloisessa mutta akustiikaltaan ihan mukiinmenevässä Berio-salissa ei enimmäkseen herättänyt suurempia mielihyvän tunteita. Vika ei ollut muusikoiden ammattitaidossa vaan mielestäni (makuasioita) ohjelmistossa. Valopilkkuna pidin italialaisen

SILVIA BORZELLI’N (ISCM-haun ulkopuolisena ohjelmanumerona) kamariyhtyeestä *Sur-itinéraire* (2008–2009). Samassa konsertissa törmäsin omaan edustajaamme TAPIO NEVANLINNAAN. Keskustelumme perusteella jaoimme samansuuntaisen näkemyksen säveltäjien käsityötaidoista tai -taitottomuudesta. Muistankin Tapsan todenneen että tavallisessa Korvat auki -rivikonsertissa saattaa törmätä laadukkaampaan käden jälkeen kuin tässä konsertissa.

Konsertin jälkeen lyöttäydyin taas etelänaapurimme edustajiston seuraan,

samassa porukassa viikon aikana pyörimyös Unkarin ja Slovakian edustustoa. Mallasjohdannaisista ja hyvästä seurasta nauttimisen jälkeen katsoin parhaaksi vetäytyä lataamaan akkuja pitkän päivän jälkeen, kuulin seuraavan päivän kokouksen alkavan parin kilometrin päässä sijaitsevan konservatorion (KONSERVATORIUM WIEN PRIVATUNIVERSITÄT) salissa jo klo 9.30. Illan elektrokeikka jäi väliin, mutta seuraavana päivänä kuulin että konsertti ei toteutunutkaan käytännössä ollenkaan tai ainakaan suunnitellulla tavalla, paikanpäällä ilmenneiden teknisten ongelmien johdosta. Mainittakoon myös, että maanantaina ennen konserttia kaupunkia kierrellessäni törmäsin Wienin Korsoon, joka, toisin kuin vantaalainen vastineensa, oli laadukas ja hinnoiltaan sen mukainen ravintola.

Tässä vaiheessa pitää muistaa kehua hotellin upeaa aamiaista, josta tuli nautittua joka aamu vaikka olinkin etukäteen nettiä tutkimalla löytänyt muutamia mielenkiintoiselta vaikuttavia

aamiaispaiikkoja.

Lyhyet yöunet ja aikaiset aamut kai sitten veltostuttavat valitsemaan sen vaivattomamman, ilmaisen ja lähempänä olevan vaihtoehdon.

Ennen matkaa saamassani suurpiirteisessä ohjelmassa oli mainittu ISCM’n kokoukset tiistaille ja torstaille, mutta paikanpäällä selvisi että tiistaina ja keskiviikkona kulutettaisiin aamupäivät symposiumissa ja lopettava kokous olisi torstaina, joka olikin lähtöpäiväni. Mikäs siinä, mutta kokemuksen ISCM’n kokouskuvioista ja Ollin ohjeistamasta istumalihaksien treenaamisen tarpeellisuudesta jäi harmittavan vähäiseksi, torstain kokouksessa kun ei juuri ihmeempiä enää tapahtunut. Mutta tästä lisää myöhemmin.

”Valopilkkuna pidin italialaisen Silvia Borzelli’n (ISCM-haun ulkopuolisena ohjelmanumerona) kamariyhtyeestä Sur-itinéraire (2008–2009).”

Tiistain ensimmäisen symposiumpäivän avasi ISCM'n Itävallan osaston edustaja BRUNO STROBL yhdessä symposiumin puheenjohtajina toimineiden NINA POLASCHEGG'N ja CHRISTIAN UTZ'N (hekin molemmat Itävalasta) kanssa. Symposium osoittautui aikalailta ennakkoaavistusteni kaltaiseksi – vaikka edustusta puhujissa ja paneelikeskustelijoissa olikin Etelä-Koreasta Kanadaan, Turkista Ruotsiin ja Brasiliasta Keski-Eurooppaan, oli puheet ja niiden aiheet (silloin kun aiheesta pysyttiin) hyvin pitkälle sitä samaa keskustelua uuden musiikin, ja laajemmin koko kulttuurikentän asemasta nyky-yhteiskunnassa. Molemmat tiistain puhujat ilmoittivat heti alkuun puhuvansa aivan jostain muusta kuin ohjelmassa mainituista aiheista joten keitos lähti hyvin kehittymään niiltä sijoiltaan uusiin suuntiin. Itse tunnustan etten ole mitenkään henkeen ja vereen symposiumeissa ja paneelikeskusteluissa viihtynyt ihminen, oli sitten kyse puhujan tai kuuntelijan roolista. Katsomosta kantautuneiden ääni-ilmiöiden (puhelimien, iPadien ym. vekottimien soitto- ja näppäinäniä, huokailua, kuiskimista ja toisinaan voimakasta kuorsaustakin, ryyditettynä vaivaantuneilla hihityspurkauksilla) perusteella en ollut ihan ainoa näin ajatteleva. Tästä syystä katson parhaaksi olla kuluttamatta enempää palstatilaa aihepiireiltään yllätyksettömän paripäiväisen istumalihasten aamutreeniohjelman ruotimiseen. Musiikkiahan tänne oli pääasiassa tultu kuuntelemaan, sekä ihmisiä tapaamaan ja ISCM'ään tutustumaan.

Tiistaina iltapäivällä pääsimme tutustumaan oikein kunnan perinteeseen itävaltalaiseen ”soppatykkiin”, festivaalin tarjoamana lounaspaikkana toimineeseen Café am Heumarkt'iin. Ruoka oli ihan kelvollista ja täytti tarkoituksensa aamun symposiumin ja iltapäivän ja illan konserttitarjonnan väliin sijoitettuna hengähdyshetkenä. Lounaan jälkeen lähdin kiertelemään lähialueita jälleen etelänaapureidemme mukavassa seurassa – raitis ilma teki todella hyvää pitkän aamun jälkeen. Illalla odotti ENNO POPPE'N luotsaama

”Muun muassa elokuvateatterina toimivan Urania-observatorion auditoriomaisessa akustiikassa järjestetty konsertti asetti ilmiselvät haasteensa Anna Szostak'n luotsaamalle kuorolle. Pienen totuttelun jälkeen akustiikka ei ollut ollenkaan niin huono kuin mitä olisi voinut kuvitella, ja kuoro antoi mielestäni pätevän tulkinnan oman edustajamme Tapio Nevanlinnan teoksesta Punaiset poijut (2007/2008).”

KLANGFORUM WIENIN konsertti, jälleen konserttitalolla, mutta tällä kertaa suuremmassa Mozart-salissa.

Klangforumin keikka oli taattua laatua – ei ihme, että tämä yhtye on kysytty esiintyjä festivaaleilla ympäri maailman. Muusikoiden ilmaisuskaalan venyvyys pistettiin tässä konsertissa kunnolla koetukselle – VLADIMIR GORLINKSY'N (ISCM Venäjä) ja TOMOKO FUKU'N (ISCM Japani) ”perinteisempään moderniin ilmaisuun” pohjaavat teokset saivat vastaakohtia itävaltalaisen BERND RICHARD DEUTSCH'N (ISCM'n haun ulkopuolinen Wien Modernin teemasäveltäjä) postmoderneihin ulottuvuuksiin meneistä kahdesta laajasta kamariyhtyeestä. Rauhallisen, ja mielestäni hyvin miellyttävän, keitaan konserttiin tarjosi jo vanhan polven säveltäjiin lukeutuvan ERNSTALBRECHT STIEBLER'N (ISCM Saksa) trio *...fast ohne bewegung...* (2007) alttahuilulle, viululle ja sellolle. Konsertissa mainittiin myös Deutsch'n voittaneen ERSTE BANKIN vuoden 2013 sävellyspalkinnon. Pankki oli konsertin merkittävin tukija ja järjesti myös varsin hyvät tarjoilut täysipainoista konserttiohjelmaa seuranneeseen karonkaan. Tällaista toimintaa näkisi mielellään Suomessakin...

Keskiviikon toisesta symposiumpäivästä selvittyäni kiertelin jo tutuksi tulneiden virolaisten, slovakialaisten ja unkarilaisten ISCM-edustajien kanssa katsomassa Wienin nähtävyyksiä ja maistelemassa pienten panimoiden varsin laadukkaita

tuotteita. Festivaalin tiukka ohjelma piti otteessaan, ja nopeatempoisen puolijuoksun johdosta ehdimme CAMERATA SILESIA KATOWICEN konserttiin vain yhden biisin myöhässä – porukkamme kun oli onnistunut tulkitsemaan konsertin pitopaikan vaatimattomat viitisen kilometriä väärään suuntaan. Muun muassa elokuvateatterina toimivan URANIA-OBSERVATORION auditoriomaisessa akustiikassa järjestetty konsertti asetti ilmiselvät haasteensa ANNA SZOSTAK'N luotsaamalle kuorolle. Pienen totuttelun jälkeen akustiikka ei ollut ollenkaan niin huono kuin mitä olisi voinut kuvitella, ja kuoro antoi mielestäni pätevän tulkinnan oman edustajamme Tapio Nevanlinnan teoksesta *Punaiset poijut* (2007/2008). Konsertin jälkeen matkamme suuntausi kohti ORF RADIOKULTURHAUS'N suurta salia. Vuorossa oli WEBERN SYMPHONY ORCHESTRAN (Wienin musiikin ja esittävien taiteiden yliopiston opiskelijaorkesteri) keikka SIMEON PIRONKOFF'N johdolla. Tämän virkistävän hyvien orkesterisointien kokonaisuus oli parhaita konsertteja joita ehdin festivaalilla kuunnella. Erityisesti mieleen jäi kreikkalaisen DIMITRIS MOUSOURAS'N runsaan varttitunnin mittainen *Light Passages* (2013), joka oli ehdolla ISCM'n nuorten säveltäjien palkinnon saajaksi, vaikkei virallinen Kreikan ISCM'n edustaja ollutkaan. Samassa konsertissa tosin kuultiin myös maan virallisen edustajan, MANOS PANAYIOTAKIS'N teos *Echosymplokion* (2009), joka niinikään oli ehdolla nuorten säveltäjien palkintokisassa. Pitkä symposiumistunto ja kaksi täyt->

”Vuoden 2014 ISCM järjestetään lokakuussa Puolan Wrocławissa, joka on valittu myös Euroopan kulttuuripääkaupungiksi vuodeksi 2016. Izabela Duchnowska antoi kompaktin ja lupaavan esityksen festivaalin tarjonnasta – mm. kokoukset pyritään pitämään keskiaikaisessa linnassa.”

tä konserttia tuntuivat riittävän päivän viralliseksi anniksi, ja loppuilta sujuikin paikallisista ruoista ja juomista nauttien mukavassa seurassa.

Lähtöpäivänä torstaina odotti sitten ainoa virallinen ISCM-kokoukseni heti aamusta. Kokoukselle oli varattu aikaa vain tunti, ja aika hyvin tässä raamissa pysyttiin vaikka hiukan yliajalle lipsahti. Lyhyiden ja napakoiden puheenvuorojen motivaattorina toimi osaltaan Wienin kaupungin vastaanotto vielä aamupäivän tunteina Wienin kaupungintalolla, kohutuullisen kävelymatkan päässä kokouspaikkana toimineesta konservatoriosta. Varsinaisia päätöksiä kokoukseen ei enää aiemmista sessioista ollut jäänyt, vaan valta vaihdettiin väistyvältä puheenjohtajalta, Australian JOHN DAVIS’LTA Belgian PETER SWINNEN’LLE. Davisia kiitettiin lämpimästi työstään ISCM’n ruorissa. Kokouksessa luotiin myös katsaus tuleviin vuosiin ja huomautettiin festivaalin Eurooppa-keskeisyydestä ja siitä, että ylipäätään festivaali sijoittuu lähes poikkeuksetta pohjoiselle pallonpuoliskolle. Viime vuosilta ainoa lipsahdus tästä maantieteellisestä vääris-

tymästä on ollut vuoden 2010 ISCM, joka järjestettiin Sydneyssä, Australiassa. Ajatus ympäri maailmaa leviävästä kiertävästä festivaalista sai kyllä laajasti kannatusta, mutta Eurooppa-keskeisen toiminnan johdosta Kaukoitā, Oseania ja Etelä-Amerikka olisivat matkakustannuksiltaan haastavia festivaalipaikkoina. Toisaalta taas, näiltä alueilta Eurooppaan matkaavat tuskastelivat ymmärrettävästi korkeita matkakustannuksiaan.

Vuoden 2014 ISCM järjestetään lokakuussa Puolan Wrocławissa, joka on valittu myös Euroopan kulttuuripääkaupungiksi vuodeksi 2016. IZABELA DUCHNOWSKA antoi kompaktin ja lupaavan esityksen festivaalin tarjonnasta – mm. kokoukset pyritään pitämään keskiaikaisessa linnassa. Hyvää vauhtia lähestyvän festivaalin tarjontaan voi käydä tutustumassa netissä osoitteessa www.worldmusicdays2014.pl

Vuoden 2015 festivaalia isännöi Slovenia ja 2016 Etelä-Korea. Vuoden 2017 osalta halukkaaksi isännäksi ilmoittautui Vancouver Kanadasta. Näyttäisi siltä, että lähivuosina festi-

vaalin paikkoihin saataisiin hiukan lisää vaihtelua maantieteellisessä mielessä. Kaukaisempaakin tulevaisuutta pyrittiin kartoittamaan, mutta taloudellisista tilanteista johtuen isännyysehdokkuus ei ole varsinaista tunkua odotettavissa.

Wienin kaupungin vastaanoton jopa yllättävän niukkojen tarjoilujen ja kaupungintalon esittelykierroksen jälkeen oli aika palata hotellille pakkaamaan. Festivaalin viimeiset päivät valitettavasti jäivät väliin, koska velvollisuudet kotimaassa kutsuivat jälleen. Harmi, pari keikkaa olisi vielä voinut käydä kuuntelemassa, mutta omien oppilaideni sävellyskonsertti ja siihen liittyvät käytännön seikat vaativat vaihtamaan Wienin Vantaan Tikkurilan idylliin jo seuraavaksi päiväksi. Hyvä ja innostava keikka tosin oli silloinkin tarjolla, mutta se onkin sitten jo kokonaan toinen juttu... ISCM oli mukava tuttavuus, ja toisaalta muistutus siitä että aikalailla samat haasteet kohdistuvat musiikkielämään niin opiskeluaikojen yhdistyskuvioissa kuin näissä laajemmissa kansainvälisissä ympyröissäkin. •

Markku Klami

Juuso Janhunen, Music Finland

LENTOON!

Music Finland järjesti syksyn 2013 aikana Lentoön! -valmennusohjelman, jonka avulla nykymusiikin vapaan kentän toimijat saivat käytännön työkaluja ja tietoa kansainvälistymispyrkimystensä tueksi. Ohjelmaan haettiin niin säveltäjiä, esittäjiä kuin välittäjäpor- taan toimijoita tuottajista managerei- hin ja intendentteihin, ja avoimen haun kautta mukaan valittiin 15 osallistujaa.

Lentoön! -ohjelman tavoitteena oli lisätä suomalaisen klassisen ja nykymusiikin kentällä toimivien valmiuksia kansainvä- lisen uran luomiseksi. Valmennusohjelma koostui neljästä työpaja-mallisesta val- mennussessiosta, jossa mukaan valitut saivat henkilökohtaisesti ja ryhmissä oh- jausta alan kansainvälisesti tunnustetuilta kotimaisilta ammattilaisilta. Työpajoissa syvennyttiin mm. oman musiikin ja tai- teilijuuden markkinointiin ja kansainvä- liseen viestintään, kentän eri toimijoiden rooleihin ja alan verkostojen merkityk- seen, jakelukanaviin sekä kansainvälisellä kentällä hyviksi havaittuihin menettyta- poihiin ja käytännön toimiin.

Valmennusohjelman viimeinen kokoontuminen pidettiin Kallio- Kuninkalan kartanossa Järvenpäässä joulukuun 9. päivä 2013. Viimeisen päivän ohjelmaan kuului syksyn aikana opitun kertaamista, tulevaisuuden suun- nitelmien pohtimista ja avoin palaute- kierros. Valmennusohjelmaan osallis- tuneet kiittelivät sitä erityisesti uusien ajatusten herättämisestä ja uskon vala- misesta omaan osaamiseen. Seuraavassa muutamien Lentoön! -ohjelmaan osal-

listuneiden näkemyksiä ja kokemuksia syksyn ajalta.

”Oli mahtavaa nähdä, miten avoimesti mentorit kertoivat omasta työstään ja kokemuksistaan. Se auttaa todella pal- jon omassa työssä. Tällaisia projekteja voisi olla joka vuosi, ainakin jossain mittakaavassa”, kommentoi sävel- täjä ja Uusinta Ensemblen taiteellinen johtaja VILLE RAASAKKA. Lentoön!- hankkeeseen osallistumisen aikana hän oppi omien sanojensa mukaan kollee- goiltaan paljon.

”Esimerkiksi ANSSI KARTTUSEN mentoroinnissa nousi esiin se, että sävel- täjän tulee olla saavutettavissa, paikalla omien teostensa esityksissä ja harjoituk- sissa. Niistä tapaamisista syntyy uusia tilaisuuksia. On vaikea ennakoida tule- vaa, joten kaikki lähtee avoimuudesta ja läsnäolosta. Uudet tuttavuudet voivat johtaa mielenkiintoisiin yhteistyökuvi- oihin”, Raasakka pohtii, ja kiittelee työ- pajojen innostavuutta:

”Tiettyä jatkuvuutta ja kykyä toimia ulkomaisien toimijoiden kanssa samalla uusien kontakteja hankkien, olisi vai- kea rakentaa ilman apua. Täältä tarttuu sellaista aktiivisuutta, ettei vain odota kotona puheluja ulkomailta”, hän toteaa.

Lentoön!-hankkeen ohjelmaan kuu- lui myös opintomatka Lontooseen ja Huddersfieldiin, Isoon-Britanniaan, missä osallistujat pääsivät tutustumaan kansainvälisellä kentällä toimiviin taiteilija-agentuureihin, konserttipaik- koihin ja Huddersfield Contemporary Music Festivalin, alan johtavan nyky- musiikkitapahtuman toimintaan sekä tekijöihin.

”Matkalla tapasi hyödyllisiä ja tule- vaisuuden kannalta mielenkiintoisia alan toimijoita. Samalla omia ideoitaan pääsi sparraamaan muiden kurssilaisten ja kansainvälisten tekijöiden kanssa, se oli tosi rohkaisevaa”, Ooppera Skaalan taiteellinen johtaja SATU STRÖMBERG muistelee.

Strömberg aloitti tehtävässään viime keväänä, ja valmennus on hänen mukaansa ollut juuri sopivaa tukea uuden tehtävän ja ammattiroolin omak- sumisessa:

”Pitkäjänteinen, suunnitelmallinen työ vaatii myös kansainvälistymistä. Käytännössä työni on kuitenkin usein yksin toimistossa istumista, joten täl- lainen uusien kontaktien ja verkostojen tapaaminen on ollut todella palkitsevaa. Vastaavaan ei olisi täysin omaehtoisesti mahdollisuuksia”, hän pohtii.

Kontaktien ja uusien tuttavuuksien merkitystä korostaa myös lyömäsoittaja JANNE TUOMI.

”Muusikon ammatti on helposti yksi- näistä puurtamista, ryhmätyön ja eri- laisten toimijoiden kanssa puhumisen kautta oppii ja inspiroituu. Oli myös valaisevaa nähdä levy-yhtiöiden, kus- tantajien ja erilaisten toimijoiden näkö- kulma alasta ja ymmärtää, miten asiat toimivat laajemmassa mittakaavassa”, hän toteaa. Tuomi uskoo myös, että ohjelman myötä omaan tekemiseen on tullut lisää rohkeutta ja itseluottamusta.

”Sellainen tietty hämäläinen intro- verttiys ei varsinaisesti ole eduksi kan- sainvälistymisessä, joten on hyvä että tämän kaltainen hanke rohkaisee ja antaa tukea”, hän naurahtaa. •

Juuso Janhunen

Pasi Lyytikäinen

LENTOON-HANKE VALMENSI NYKYMUSIIKIN TEKIJÖITÄ

Viisitoista suomalaista nykymusiikin tekijää osallistui syksyllä 2013 Music Finlandin järjestämään Lentoön!-kansainvälistymishankkeeseen. Mukana valmennuksessa oli esittäjiä, säveltäjiä ja välittäjäportaan edustajia. Jaksoon kuului kolme työpajaa ja yksi koulutus- ja verkostoitumismatka Englantiin.

Hankkeen ensitapaaminen Kallio-Kuninkalassa oli aluksi kylmä suihku: puhetta tuotteistamisesta, markkinoinnista, viestinnästä, yritysyhteistyöstä, verkostoitumisesta ja brändistä. Mentoreina eli valmentajina olivat tuolloin Pink Eminencen toimitusjohtaja OUTI RAATIKAINEN ja Helsingin juhla- viikkojen markkinointi- ja viestintäpäällikkö ANU KAUPPI. Heidän viestinsä oli kuitenkin tärkeä: Jos uskot omaan työhösi, ehkä se kannattaa kertoa muillekin. Samoin omien verkostojen hoitaminen on tärkeää. Itsestään jättää helposti välinpitämättömän tai kiittämättömän kuvan yhteistyökumppaneilleen, jos ei pidä heihin mitään yhteyttä.

Toisessa sessiossa tapasimme musiikin välittäjäportaan edustajia. Opimme hahmottamaan paremmin kustantajan ja agentin välistä eroa. Yhteisissä keskusteluissa pohdimme välittäjäportaan roolia ja mahdollisuuksia nykymusiikkikentällä. Esimerkkeinä oli useita suomalaisia muusikoita ja säveltäjiä, jotka ovat toimineet pitkäjännitteisessä suhteessa välittäjäportaan kanssa. Keskusteluissa nousi esille, että välittäjäportaan olisi hyvä olla ajan hermolla siitä, millaisia muutoksia taidekentässä parhaillaan tapahtuu. Tästä eräänä nousivat monitaiteiset ja kokeelliset teokset, joiden konsepti saattaa olla haastava – mutta ei mahdoton välittäjäportaan liiketoiminnan kannalta.

Useissa keskusteluissa Lentoön-hankkeen aikana nousi tekijöiden puolelta esille kuratoinnin tärkeys. Kuraattorilla tarkoitetaan tässä tapauksessa henkilöä, joka jännevoittaa esittä-

jille tai festivaaleille tarjottavan säveltäjän teosluettelon.

Mentoreiden alustukset ja keskustelut olivat innostavia ja alaa valaisevia. Mieleeni jäi voimakkaimmin kapellimestari SUSANNA MÄLKIN toteamus, että hyvä työ kantaa itsestään, ja että muusikon tulisi yrittää keskittyä nimenomaan taiteen tekemiseen, eikä niinkään kantaa huolta menestyksestä. Toisaalta sellotaiteilija ANSSI KARTTUNEN nosti esiin taiteilijan oman aktiivisuuden, tärkeät muusikkosuhteet ja hyppäämisen kohti tuntemattomiakin haasteita.

Teimme marraskuussa ekskursion Lontooseen ja Huddersfieldin nykymusiikkifestivaalille. Lontoon Suominstituutissa järjestetyssä paneelissa meille hahmottui kuva siitä, millaiset kansainvälisten musiikkiagenttien verkostot voivat olla ja millaisena alan tulevaisuus näyttäytyy. Tapasimme

Yhdessä. KUVA: PASI LYYTIKÄINEN.

Paneelikeskustelu Suomen Lontoon instituutissa. John Cummings (vas.), Serious; Julia Haferkorn, Haferkorn Associates & Third Ear; Andrew Mellor, The Gramophone. KUVA: PASI LYYTIKÄINEN

Konsertissa. Sanna Kurki (vas.), Anna Huuskonen, Satu Strömberg. KUVA: PASI LYYTIKÄINEN.

myös Boosey & Hawkes -kustantamon EMMA KERRIN, joka esitteli meille suuren kustannustalon mahdollisuuksia edistää säveltäjän uraa. Tutustuimme Philmarmonian nykymusiikkisarjaan, ja orkesterin toimintaa esitteli meille JAMES WILLIAMS. Philharmonian rakenne poikkeaa huomattavasti suomalaisista orkestereista. Sen rahoituspohja on pääsääntöisesti yksityinen ja muusikot työskentelevät orkesterissa käytännössä yrittäjinä, kantaen myös vastuuta orkesterin toiminnasta. Myös työmäärät ovat huimaavat. Tämän vuoksi orkesterissa työskennellään keskimäärin noin kymmenen vuotta, jonka jälkeen muusikot useimmiten siirtyvät muihin orkestereihin tai opetustehtäviin.

Huddersfieldin musiikkijuhlilla tutustuimme kansainvälisen musiikkifestivaalin tarjontaan. Keskusteluissa festivaalijohdon kanssa tuli selvästi ilmi, että mikäli joku maa haluaa olla esillä voimakkaasti kansainvälisellä festivaalilla, valtaosa sen rahoituksesta on löydettävä kohdemaasta. Tämä on tärkeä huomio, jos halutaan aidosti menestyä tulevaisuudessa kansainvälisellä nykymusiikkikentällä. Toimintaan tarvitaan kunnolliset resurssit, myös Suomessa.

Kulttuurivientiä vai -vaihtoa?

Hankkeen aikana keskustelimme pal-

jon siitä, millaista nykymusiikin kansainvälisen toiminnan pitäisi olla. 'Musiikkivienti' jo ihan pelkästään käsitteenä särähti pahasti monen korvaan. Se soveltuu huonosti alalle, jonka intressit eivät ole lähtökohtaisesti kaupalliset. Useassa keskustelussa mentoreiden kanssa tulikin esiin, että vähintään yhtä tärkeää, kun on tiedottaa omasta osaamisestaan on olla aidosti kiinnostunut mitä muualla tehdään.

Lisäksi kannattaa muistaa, että menestyksellistä kansainvälistä toimintaa pitää tehdä myös Suomessa kutsumalla tänne ulkomaisia esiintyjiä ja esittämällä laajasti kansainvälistä nykymusiikkiohjelmistoa.

Lentoon! -hanke oli lupaava avaus kansainvälistymistä ajatellen. Arvokasta oli myös, että suomalaiset nykymusiikin toimijat tapasivat ensimmäistä kertaa näin laajalla skaalalla. •

Pasi Lyytikäinen

Lentoon-väkeä. KUVA: MUSIC FINLAND.

VILLA VIKANIN RESIDENSSIHAKU KÄYNNISTYY HUHTIKUUSSA

Teoston ja Gramexin Musiikin edistämissäätiö MESin residenssirahastolle tekemien lahjoitusten ansiosta saadaan heinäkuun 2014 alusta käyttöön remontoitu Villa Vikan Raaseporissa. Vikan on ollut aikaisemmin musiikintekijöiden ja Teoston henkilökunnan käytössä, mutta nyt Martin Wegeliuksen 1800-luvun lopulla rakennuttama hieno huvilamiljöö tulee kokonaan kunnostettuna ammattimaisten musiikin tekijöiden ja esittäjien käyttöön.

Musiikin edistämissäätiö MES omistaa huvilan, ja se tulee vuokrattavaksi Muusikkojen liiton, Suomen Säveltäjät ry:n ja Elvis ry:n kautta.

Vikanin peruskorjaushanke alkoi syksyllä 2013 ja sen on määrä valmistua kesäkuun alussa. Hankkeessa palautetaan päärakennus sekä sisältä että ulkoa alkuperäiseen asuunsa, ja samalla parannetaan käytettävyyttä ja energiataloutta mm. maalämpöjärjestelmän avulla. Myös huvilan miljööseen on panostettu kunnostamalla ympäristöä laaditun maisemasuunnitelman mukaisesti.

Päärakennuksen lisäksi vuokrattavissa kaksi hirsihuvilaa Vikanin tilan vuokrattavat kohteet ovat järven ympäröimällä niemellä sijaitseva komea päärakennus ja kaksi rannan tuntumassa sijaitsevaa hirsihuvilaa. Kutakin huvilaa voi vuokrata erikseen toisistaan riippumatta, mutta isompi joukko voi vuokrata myös useamman kuin yhden rakennuksen kerhollaan tarpeen mukaan. Päärakennuksen majoituskapasiteetti on 8 henkeä, ja kumpaankin hirsihuvilaan voi majoittua 4 henkeä. Kaikki rakennukset ovat saunallisia.

Päärakennus on hyvin varusteltu musiikkityötä varten. Varustukseen kuuluu mm. Steinway-flyygeli, sähköinen keyboard, äänityskaapelointi seinärasioineen, monitorointijärjestelmä sekä AV-laitteisto. Myös hirsihuviloissa on sähköinen työpiste koskettimistoihin ja monitoreineen.

Hakuohjeet:

- Haku tapahtuu sähköpostitse 1.4.–2.5.2014. Haku alkaa 1.4. klo 9.00 ja päättyy 2.5. klo 9.00
- Hakijan tulee olla Suomen Säveltäjät ry:n jäsen
- Jäsenmaksujen tulee olla kunnossa hakuajankohtana sekä majoitusajan kohtana
- Vuokra-aika on viikko maanantaista maanantaihin, joten esim. neljän päivän tosiasiallisesta käytöstä on maksettava koko viikon vuokra
- Haettavat viikot ovat vuonna 2014 viikot 27–52. Voit hakea yhtä tai useampaa viikkoa
- Suosituimpien ajankohtien vuokraajat arvotaan hakijoiden kesken toukokuun ensimmäisellä viikolla hakuajan päätyttyä
- Viestissä on ilmoitettava residenssiin majoittuvien henkilöiden nimet ja kunkin kohdalla se, onko kyse Suomen Säveltäjät ry:n jäsenestä vai perheenjäsenestä
- Listaa hakemukseen useampia mahdollisia viikkoja paremmuusjärjestyksessä; jos ensimmäinen haluttu viikko ei ole enää vapaana, myönnetään hakijalle seuraava mahdollinen vapaa viikko
- Ilmoita haluamasi viikot viikkonumeroilla (viikot 27–52), ei päivämäärinä

- Kirjoita sähköpostin otsikkoon ”Villa Vikan 2014” ja lähetä hakemus osoitteeseen vikan@composers.fi
- Saat kahden viikon kuluessa tiedon, mikäli arpaonni on suosinut sinua
- Laskutus tapahtuu parin viikon kuluessa arvonnasta ja maksuaikaa on 2 viikkoa; maksulla tehdään varaus sitovaksi

Vuokraustiedot

- Haettavat kohteet: päärakennus (n. 200 m²), max. 8 hlöä hirsihuvilat (n. 55 m²), à 4 hlöä
- Vuokrahinnat: päärakennus 350 €/viikko + liinavaatemaksu 30 €/hlö toisesta henkilöstä alkaen hirsihuvila 250 €/viikko + liinavaatemaksu 30 €/hlö toisesta henkilöstä alkaen
- Vikan sijaitsee Raaseporissa entisen Pohjan kunnan alueella Persbölen kylässä Långträsket-järven rannalla, mistä on noin 10 kilometriä Fiskarsiin ja Karjaan keskustaan. Helsingistä matkaa Vikaniin on 93 kilometriä ja Turusta 115 kilometriä.
- Villa Vikanin osoite: Vikan 30–31, Persböle, 10420 Pohjankuru

PEDAGOGISTA TÄYDENNYSKOULUTUSTA JÄSENILLE

Suomen Säveltäjät ry on käynnistämässä koulutushankkeen, jonka tavoitteena on kehittää taidemusiikin säveltäjien pedagogisia taitoja ja samalla lisätä säveltämisen alkeiden opetusta musiikkioppilaitoksissa.

Musiikkioppilaitokset ovat saaneet uusien tasosuoritusohjeiden myötä lisää liikkumavaraa musiikin perusteiden opettamisessa, johon voidaan jatkossa integroida myös omaa musiikin tekemistä. Täydennyskoulutuksen käyneiden säveltäjien taidoille on siis tulevaisuudessa kasvavaa kysyntää. Hankkeen aikana syntyneitä kokemuksia ja metodeja on tarkoitus myös dokumentoida keskitetyksi.

Koulutus on kaksivaiheinen:

Ensimmäisessä vaiheessa järjestetään kaikille osallistujille yhteinen, kaksi viikonloppua kestävä koulutus (4 x 6 tuntia = kaksi pe-la viikonloppua elokuun loppupuolella).

Koulutuksen sisältö:

Koulutuksesta saa työkaluja sujuvaan vuorovaikutukseen ja viestintään (kehollinen ja sanallinen viestintä, sekä valmiuksia ryhmätyöskentelyyn ja erilaisiin työpajatekniikoihin. Koulutus perehdyttää luovaan pedagogiseen prosessiin, opettaa käyttämään yksinkertaisia perusrakenteita (esim. liike, tunne ja kieli) opetusmateriaalina ja johdattaa omaan improvisointiin ja säveltämiseen ryhmätilanteissa.

Koulutuksen tavoitteena on löytää konkreettisia ilmaisun keinoja, joilla saadaan vuorovaikutus sujuvaksi lasten, nuorten ja aikuisten työpajoissa ja kehitetään yhdessä harjoituksia, joita säveltäjät yhteistyössä musiikkioppilaitosten opettajien kanssa voivat hyödyntää esimerkiksi musiikin perusteiden opettamisessa.

Koulutus perehdyttää kokonaisten projektien suunnitteluun ja isompien kokonaisuuksien hallintaan, työpajojen suunnitteluun ja säveltäjän eri rooleihin työpajatyöskentelyssä.

Vaihe 1

- Rakentava vuorovaikutus, ilmaisun merkitys yhteistyötilanteessa ja ilmapiirin rakentamisessa
- Statusilmaisu, tiedosta tilankäyttö vuorovaikutuksessa
- Työkaluja ryhmättämiseen ja leikkiin, heittäytyminen ja luovuus
- Teemoitettuja harjoitteita joiden pohjana sävellykset, kuva jne.
- Improvisoinnin kautta säveltämiseen, tarinoista musiikkia
- Workshop-kokonaisuuksien rakentaminen

Vaihe 2

- Yhteistyössä eri musiikkioppilaitosten kanssa. Kukin kurssille osallistuva säveltäjä toteuttaa harjoitteluprojektin valitsemassaan musiikkiopistossa. Projektit voivat olla erilaisia ja räätälöityjä mukanaolevien osapuolten tarpeisiin.

Yleistä

Koulutushankkeen ohjausryhmänä toimii ryhmä Tapio Tuomela, Markus Fagerudd ja Riikka Talvitie. Ohjausryhmä vastaa hankkeen etenemisestä, valitsee osallistujat ja on yhteydessä yhteistyökumppaneihin, kuten eri musiikkioppilaitoksiin ja Musiikinteoria- ja säveltapailupedagogien yhdistykseen (Mutes ry).

Ohjausryhmä toivoo mukaan tulevien oppilaitosten anovan Opetushallituksen tukea hankkeen 2. vaiheesta aiheutuviin palkkakustannuksiin.

Koulutuksen kustannuksiin osallistuu osaltaan Suomen Säveltäjät ry, joka anoo hankkeelle tukea Musiikinedistämisseätiö MES:stä.

Koulutuksesta kiinnostuneita pyydetään ilmoittautumaan yhdistyksen toimistoon mahdollisimman pian, jotta ohjausryhmä voi ottaa yhteyden säveltäjiä lähellä oleviin musiikkioppilaitoksiin, kuitenkin VIIMEISTÄÄN 11.4.

Mukaantulevilta säveltäjiltä peritään osallistumismaksu 50 €, joka kattaa ruokailut koulutuspäivinä. Mukaan otetaan kymmenkunta säveltäjää, ja erityisenä tavoitteena on saada mukaan oppilaitoksia myös pääkaupunkiseudun ulkopuolelta.

Lisätietoja ja kysymykset:

Tapio Tuomela
tapio.tuomela@composers.fi
p. 050-3046875
Riikka Talvitie
riikka.talvitie@composers.fi
p. 040-7216418

MADETOJA-SÄÄTIÖN APURAHAT 2014

Madetoja-säätiö perustettiin 1998 tukemaan erilaisia Madetojan musiikkiin liittyviä projekteja sekä edistämään muutenkin suomalaista musiikkia. Madetoja-säätiö tukee erityisesti sävellystilauksien tekemistä. Kokouksessaan 3.3.2014 säätiö on myöntänyt seuraavat apurahat:

Sävellystilauksavustukset

<i>Hakija</i>	<i>Säveltäjä</i>	<i>Teos</i>	<i>Jako (e)</i>
AKADEMISKA DAMKÖREN LYRAN	MINNA LEINONEN	<i>Hysteri!</i> Naiskuorolle, 30–40'	3 000
ENSEMBLE ADAPTER	JARKKO HARTIKAINEN	Teos kokoonpanolle fl, cl, harp, perc + electronics, 10'	2 500
HAUTAKANGAS VILLE	HENRI SOKKA	Pianokvintetto, 15–20'	2 000
JÄRVI ELISA & ANDREA KIEFER	LAURI MÄNTYSAARI	Teos harmonikalle, pianolle ja elektroniikalle, 8–10'	2 000
KAAKINEN-PILCH SIRKKA-LIISA	HARRI WESSMAN	Konsertto viola d'amorelle ja orkesterille, 15–20'	3 000
KAMARIKUORO KEY ENSEMBLE RY JA TANSSITEATTERI ERI	MIKKO HEINIÖ	<i>Ilta</i> -teos sellolle, klarinetille ja sekakuorolle, 50–55'	4 000
KUHMON MUSIIKKIYHDISTYS RY	JUHA T. KOSKINEN, JUKKA TIENSUU	Uudet teokset SuSä/Preludit-hankkeeseen, 5'	2 000
LINDBERG TUULI	PAOLA LIVORSI	Laulusarja sopraanolle ja kitaralle, 15'	2 000
MARIN RISTO-MATTI	MATEI GHEORGHIU	Teos pianolle, 12'	1 500
OHENOJA ANTTI	EERO HÄMEENNIEMI	Teos lyömäsoittimille ja pasuunalle, 10'	2 500
PASSAUER SAITEN	SANNA AHVENJÄRVI	Teos kitaralle ja alttoviululle, 10'	2 500
PERKO JUKKA	OUTI TARKIAINEN	Konsertto sopraanosaksofonille ja orkesterille, 30'	4 000
RADION KAMARIKUORON LAULAJAT RY	MATTHEW WHITTALL	Teos kuorolle ja orkesterille, 30'	3 000
RÖNKÄ EEVA-KAISA	MAIJA HYNNINEN	Konsertto oboelle ja kamariorkesterille, 20–25'	4 000
SMOLANDER SANNA	JUHA PISTO	Teos pianolle, 12'	1 500
VIITASAAREN KESÄAKATEMIA RY	LAURI SUPPONEN	Teos kansainväliselle vierailevalle yhtyeelle, 15–20'	4 000
Konserttituki			
HELSINGIN YLIOPISTON FILOSOFISEN TIEDEKUNNAN PROMOOTIO-TOIMIKUNTA 2014	LEEVI MADETOJA	Kevään 2014 promootio	2 000

**Yhteensä
45 500**

ONNITTELEMME

LEIF SEGERSTAM 70 v.	2.3.
PEKKA KOSTIAINEN 70 v.	16.3.
HARRI SUILAMO 60 v.	22.3.
HEIKKI ELO 50 v.	30.3.
REIJO JYRKIÄINEN 80 v.	6.4.
TAPIO NEVANLINNA 60 v.	7.4.
OSMO HONKANEN 50 v.	6.5.
JUHA OJALA 50 v.	10.5.
HEIKKI SARMANTO 75 v.	22.6.

ANTTI AUVISTA Teosto-palkintoehdokkuudesta ja yhdistyksen puheenjohtajuudesta.

TAPIO TUOMELAA yhdistyksen kunniajäsenyydestä.

TOIMISTON MUUTTO

Komposition tätä numeroa kasataan vielä Runeberginkadulla, mutta muuttolaatikat on tuotu jo sisään. Yhdistyksen toimisto muuttaa 24.3. alkavalla viikolla uusiin tiloihin Helsingin keskustassa yhdessä Teoston, Music Finlandin, Elvis ry:n, Musiikkikustantajien ja Tekijänoikeudellisen yhdistyksen kirjaston kanssa. Kiinteistön nimi on Kampin huippu, ja se sijaitsee Tavastian viereisessä kiinteistössä, Annankadun ja Urho Kekkosen kadun kulmassa. Tervetuloa käymään uusissa tiloissa!

Uusi osoite on Urho Kekkosen Katu 2 C, 6. krs, 00100 Helsinki. Puhelinnumero ei muutu.
www.kampinhuippu.fi

ELVIS RY:N 60-VUOTISJUHLAVUOSI

Elvis ry:n juhlavuoden päätapahtumina järjestetään elokuun viimeisellä viikolla, 29.–30.8. Pohjoismaiset elokuvamusiikkipäivät Hanasaaren kulttuurikeskuksessa Espoossa. Kaksi päivää kestävässä seminaarissa on ohjelmassa puhevuoroja ja keskustelua elokuvamusiikista niin kotimaiselta kuin kansainväliseltäkin kentältä. Mukana myös Music Finlandin Sync Summit -tapahtuma. Lauantaina 30.8. seminaarin päättää Suuri elokuvamusiikkikonsertti, joka on osa Espoo päivän tapahtumia. Konsertissa jaetaan elokuvamusiikin sävellyspalkinto; Harpa-palkinto.

Lisätiedot: www.nordicfilmmusicdays.com
Kaikki juhlavuoden tapahtumat: www.elvisry.fi

KANTAESITYKSIÄ

24.8. JUKKA LINKOLA: *Tumma ja kuohuva veri*. Ohjaus, lauluntekstit ja dramaturgia: Sanna-Paula Mäkelä. Savoy-teatteri.

13.11. KAI NIEMINEN: *La Selva*. Jyväskylä Sinfonia. Jyväskylän teatteritalo.

12.2. PATRICK KOSK: *Uno studio dal Bianco di Luna*. Helsingin Musiikkitalo, Black Box.

20.2. SEBASTIAN FAGERLUND: *Silent Words*. Turun filharmoninen orkesteri, joht. Jan Söderblom. Konserttitalo, Turku, klo 19.

24.2. JUKKA LINKOLA: *Kiitoslaulu. Satu Angervo in memoriam*. Länsi-Helsingin musiikkiopisto.

25.2. LEIF SEGERSTAM: *Symphony No 258 "Enchanted by the famous pigletpettatoes of Viola Segerstam..."* Kemin kaupunginorkesteri. Kemin kirkko.

25.2. KAI NIEMINEN: *Elegy for Philip Morton Roth*. Tommi Hyytinen (horn), Päivi Severeide (harp). Helsingin musiikkitalo, Camerata.

27.2. KALEVI AHO: *19 preludia pianolle*. Sonja Fräki (piano). Helsinki, Sibelius-Akatemian R-talon konserttisali, klo 19.

28.2. JUHA LEHMUS: *Lauluja Eino Leinin runoihin*. Musiikkitalo, Camerata, klo 18.30.

28.2. JOUNI HIRVELÄ: *Kokiriko*. Ensemble Adapter. Nordlichter 2014 -festivaali, Radialsystem, Berliini.

5.3. MARIA KALLIONPÄÄ: *El Canto de la Guerra*. The Oxford University Philharmonia, johtaa Cayenna PonchioneSheldonian Theatre, Oxford, klo 20.

5.3. TAPIO TUOMELA: *In memoriam*. Key Ensemble, joht. Teemu Honkanen. Mikaelinkirkko, Turku.

5.3. TAPIO TUOMELA: *Havsbild*. Key Ensemble, joht. Teemu Honkanen. Mikaelinkirkko, Turku.

7.3. TAPANI LÄNSIÖ: *Symphony*. Radion sinfoniaorkesteri, joht. Okko Kamu. Helsingin Musiikkitalo.

11.3. SAMPSA ERTAMO: Axiom vaskiorkesterille. Vaskiyhtye Ultra Brass, joht. Juha Untala. Tampere, Pyynikkisali, klo 19.00.

14.3. LEIF SEGERSTAM: *Symphony No. 256 "Listening to and looking at Tales & Visions in the opened souls of the STONES in Finnish SMOKESAUNA..."* Tampere filharmonia, joht. Leif Segerstam. Tampere-talo.

20.3. LOTTA WENNÄKOSKI: *Ciphers*. Hanna Juutilainen, Ya-Wen Lin ja Ulla Soinne. Sello-Sali, Espoo.

21.3. MIKKO HEINIÖ: *Viisi preludia kitaralle*. Patrik Kleemola (kitara). Italia, Milano, Museo del Novecento.

22.3. JUKKA LINKOLA: *Peter Pan*, musiikaali (uusi versio). Lappeenrannan kaupunginteatteri.

24.3. JOUKO JA JYRKI LINJAMA: *Neljä laulua rakkaudesta Raamatun sanoihin*. Gloria-kuoro, joht. Timo Nuoranne, Olli Pyylampi (urut). Helsinki, Vanha kirkko, klo 18.

24.3. OSMO HONKANEN: *Maailman synty*. Key Ensemble, joht. Teemu Honkanen. Kallion kirkko, Helsinki, klo 20.

24.3. OSMO HONKANEN: *Caritas*. Key Ensemble, joht. Teemu Honkanen. Kallion kirkko, Helsinki, klo 20.

24.3. OSMO HONKANEN: *Bastion*. Anu Honkanen (huilu), Ville Urponen (urut). Kallion kirkko, Helsinki, klo 20.

27.3. LEIF SEGERSTAM: *Symphony No. 262 "Inspired by AROS..."* Musikhuset Aarhus, Aarhus, Denmark.

28.3. MIKKO HEINIÖ: *Viisi preludia*. Patrik Kleemola (kitara). Helsinki, Tempeliahukion kirkko.

4.4. MARIA KALLIONPÄÄ: *Uusi teos*. Kirsi Perttuli-Kehayias (viulu), Maria Kallionpää (piano). Rivers School Conservatory, Westons, Massachusetts, klo 19.30.

5.4. LOTTA WENNÄKOSKI: *Ommel*. Helsingin kamarikuoro, joht. Nils Schweckendiek. Espoon tuomiokirkko, klo 19.00.

8.4. SAMPSA ERTAMO: *Kantaatti* kuorolle ja kamariorkesterille foneettiin tekstiin. Kamarikuoro Vokaali, Hämeenlinnan kaupunginorkesteri, joht. Samps Ertamo. Raatihuone, Hämeenlinna, klo 19.00.

9.4. MIKKO NISULA: *Kangastuksia*. Pia Pajala (sopraano), Anna Kuvaja (piano). Sibelius-museo, Turku, klo 19.00.

9.4. SAMPSA ERTAMO: *Constructed Improvisations* kahdelle kitaristille. Ismo Eskelinen, Jarmo Julkunen. Finlaysonin kirkko, Tampere, klo 21.00.

10.4. ANTONIN SERVIÈRE: *Kumahukseset*. Uusinta Ensemble. Tampere-talo, Pieni Sali, klo 19.00.

11.4. PERTTU HAAPANEN: *Hanasaari A*. Tampere Filharmonia, joht. Anna-Maria Helsing. Tampere-talo, klo 19.00.

15.4. TOMI RÄISÄNEN: *Inside a Mechanical Clock*. Duo Furioso: Nikolina Furić, harmonikka, Mirko Jevtović, harmonikka. Franz Liszt Academy of Music, Budapest.

19.4. JUKKA-PEKKA LEHTO: *Motus contrarius*. RIGA Professional Symphonic Band. Great Guild Concert Hall, Riika, klo 19.

25.4. SAMPO HAAPAMÄKI: *Conception*. Tapiola Sinfonietta, joht. Hannu Lintu. Tapiolan kirkko, klo 19.00.

27.4. OSMO TAPIO RÄIHÄLÄ: *Piano Quartet*. Maria Puusaari (viulu), Riitta-Liisa Ristiluoma (alttoviulu), Eeva Rysä (sello), Sonja Fräki (piano). Helsingin musiikkitalo, Harjoitussali Paavo, klo 15.00.

27.4. JUKKA-PEKKA LEHTO: *Kevätpuhallus*. Kuhmo.

4.5. ILARI LAAKSO: *Passion and Past*. In Time -kvintetti Henrik Perello (viulu), Jorma Salmela (kitara), Markku Lindeman (harmonikka), Tuomas Turriago (piano), Petri Mäkiharju (kont-rabasso). Pyynikkisali, Tampere, klo 15.

4.5. KIRMO LINTINEN: *Miyazaki*. Helsingin musiikkiopistojen lapset, Avanti!, joht. Hannu Lintu. Helsingin konservatorio, klo 19.

4.5. JOUNI KAIPAINEN: *Pasuunakonsertto*. Helsingin konservatorio, klo 19.

8.5. KIMMO KUOKKALA: *Fractus contra Fractum*. Erik Bosgraaf, Izhar Elias, Ensemble Garage. Alankomaat, Den Bosch, De Toonzaal.

9.5. TOMI RÄISÄNEN: *Midsommar(so)natten*. Mainly Two: John Garner (viulu), Marie Schreer (viulu). Norfolk House Music Room, Victorian and Albert Museum, Lontoo.

15.5. AKI YLI-SALOMÄKI: *Yksinäisiä ääniä*. Länsi-Pohjan jousikvartetti/Mikko Sorri (viulu). Kemin Pirtin sali, klo 19.

15.5. AKI YLI-SALOMÄKI: *Mailla*. Länsi-Pohjan jousikvartetti/Karri Perälä (alttoviulu). Kemin Pirtin sali, klo 19.

15.5. AKI YLI-SALOMÄKI: *Hidasta*. Länsi-Pohjan jousikvartetti/Karri Perälä (alttoviulu). Kemin Pirtin sali, klo 19.

15.5. ULJAS PULKKIS: *Kärsämäki-sinfonia*. Oulu Sinfonia, joht. Tapio von Böhm. Virpi Räisänen (mezzosopraano). Frosteruksen koulu, Kärsämäki, klo 18.00.

16.5. JUHANI NUORVALA: *Uusi teos*. RSO, joht. Santtu-Matias Rouvali. Helsingin musiikkitalo, klo 19.00.

23.5. KIRMO LINTINEN: *Tuubakonsertto*. Helsingin kaupunginorkesteri, joht. John Storgårds. Helsingin musiikkitalo, klo 19.00.

24.5. JUKKA LINKOLA: *Mere, meri, marea* sekakuorolle. Chateauroux's 8th Annual Festival de la Voix. Festivaalin tilaussävellys.

3.6. JYRKI LINJAMA: *Barcarolle*. Kaija Saarikettu (viulu), Sonja Fräki (piano). Helsingin Musiikkitalo, klo 19.

5.6. TIINA MYLLÄRINEN: *Traces*. Pro Musica Säätiön juhlaorkesteri. Helsingin Musiikkitalo, klo 19.

6.6. KALEVI AHO: *2. sellokonsertto*. Sinfonia Lahti, johtaa Osmo Vänskä. Arto Noras (sello). Naantalin musiikkijuhlat, Naantalin kirkko, klo 19.

8.6. JYRKI LINJAMA: *Helluntain introitus*. Gloria-kuoro, joht. Timo Nuoranne, Kari Vuola (urut). Naantalin kirkko, klo 10.

12.6. KALEVI AHO: *Solo XI – Hommage á Munir Bashir* kitaralle. Ismo Eskelinen (kitara). Naantalin musiikkijuhlat, Naantalin kirkko.

KANSAINVÄLINEN MCME -SÄVELLYSWORKSHOP (TSAIKOVSKY-AKATEMIA)

Moscow Contemporary Music Ensemble järjestää ensi syyskuussa korkeatasoisen kansainvälisen sävellysworkshopin v. 1979 tai sen jälkeen syntyneille säveltäjille. MCME on Venäjän merkittävin nykymusiikkiyhte, joka on esittänyt kiertueillaan kymmeniä suomalaisia kamarimusiikkiteoksia. Niillä ovat olleet mukana esimerkiksi Sebastian Fagerlund, Perttu Haapanen, Jyrki Linjama, Mikko Nisula, Tapio Tuomela, Lotta Wennäkoski, Olli Virtaperko ja Harri Wessman. Esitykset ovat aina olleet erinomaisia ja järjestelyt toimineet hyvin.

Aikataulu:

28.8.–9.9. workshop (Tšaikovskin kaupunki Permin lähellä)
11.9. kantaesitys, 12.9. esitys Permissä ja
15.9. esitys Moskovassa

Opettajat:

FRANCESCO FILIDEI (Italy)
PHILIPPE LEROUX (France)
DMITRI KOURLIANDSKI, taiteell.
johtaja, Moscow Contemporary Music Ensemble

Ehdot:

Kurssille haetaan teosluonnoksella, jonka valittu säveltäjä sitoutuu säveltämään val-

miiksi workshopin aikana. Ks. yksityiskohtaiset ohjeet <http://academy.iscmrus-sia.ru/academy-applicat.html>

Talous:

Kurssille valituille syntyy kuluja ainoastaan matkasta kotimaastaan Moskovaan ja mahdollisista hotellikuluista Moskovassa. Tšaikovsky-akatemia vastaa kaikesta muusta. Suomen Suurlähetystö Moskovassa korvaa yhden, workshopin johdon valitseman opiskelijan Moskovan-matkan kulut. •

FEEDING MUSIC: SÄVELLYKSIÄ VUODEN 2015 MAAILMANNÄYTTELYN PAVILJONKIIN

”INTERNATIONAL COMPOSITION COMPETITION – MUSICAL CREATIVITY
TAKES ON SOCIAL AND ENVIRONMENTAL THEMES”

Kilpailu on avoin kaikille 31.12.1973 jälkeen syntyneille säveltäjille. Kilpailu on nelivaiheinen:

- Olemassa olevan teoksen partituuri toimitettava 30.5.2014 mennessä. Teoksen kokoonpano: 16-henkinen yhte.
- Heinäkuun 15:nteen mennessä kansainvälinen tuomaristo valitsee 50 säveltäjää finaaliin. Näiltä säveltä-

jiltä pyydetään uusi teos vuoden 2015 maailmannäyttelyn teemasta ”Feeding the Planet, Energy for Life”. Tämän vaiheen teoksen partituurin ja stemmojen on oltava järjestäjillä 31.1.2015 mennessä.

- 2.5.–31.7.2015 välisenä aikana Divertimento Ensemble esittää 50 vaiheen kaksi teosta Italian paviljongissa maailmannäyttelyn aikana. Finalistisäveltäjät ottavat osaa har-

joituksiin ja esitykseen, matkat ja majoitus korvataan. Parhaan teoksen palkinnon voittaja saa 15.000 euron palkinnon.

- Mito SettembreMusica, Divertimento Ensemble ja Sentieri selvaggi -yhtyeet valitsevat 50 finalistiteoksen joukosta ohjelmistoa konsertteihinsa.

Lisätietoa toimistosta. •

Vietävän hyvää.

Sibeliuksesta se lähti, kotimaisen musiikin kansainvälinen menestys. Silti kuljemme leuka rinnassa naapuria kadehtien. Täysin syyttä. Suomalaisella musiikilla menee hyvin! Sitä viedään ulkomaille menestyksekkäästi yhä enemmän. Kansainvälistymisessä kumppaneina ovat alan kovimmat ammattilaiset, Music Finlandin asiantuntijat.

Tutustu palveluihimme osoitteessa musicfinland.fi

Mentorointi

Viestintä

Tuet ja
tapahtumat

Tutkimukset

Nuotisto

Music Finland